Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok II — Warszawa, dnia 28 listopada 1930 roku — Nr. 48

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

Adres Redakcji i Administracji: Krakowskie-Przedmieście 5. Telefon 336-56.

RACHUNEK BIEŻĄCY POWSZECHNY BANK ZWIĄZKOWY W POLSCE WARSZAWA

TREŚĆ NUMERU:

Rok II | Warszawa, dnia 28 listopada 1930 roku | Nr. 48

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

ROLA EKSPORTU TRZODY, BYDŁA I MIĘSA W OGÓLNYM EKSPORCIE POLSKIM DO AUSTRJI W I PÓŁR. 1930

Ogłoszone przez oddział statystyki handlowej austrjackiego Związkowego Ministerstwa Handlu i Komunikacji, cyfry handlu zagranicznego Austrji za pierwsze półrocze 1930, nasuwają szereg uwag co do kształtowania się obrotu handlowego między Austrją i Polską, a zwłaszcza importu z Polski do Austrji, w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego. Wprawdzie wyszedł z druku już także zeszyt obejmujący dane statystyki handlu zagranicznego Austrji do końca sierpnia b. r., lecz z uwagi na okoliczność, iż w roku ubiegłym nie publikowano miesięcznych wykazów, nie istnieje możność zestawienia ich z cyframi pierwszych 8 miesięcy roku 1929, tak, iż chcąc oświetlić tendencje rozwojowe obrotu handlowego między Austrją i Polską na podstawie statystyki austrjackiej, trzeba narazie ograniczyć się do pierwszego półrocza.

Cyfry te są bardzo wymowne. Uwydatnia się w nich bowiem znaczne bardzo zmniejszenie rozmiarów obrotu handlowego austrjacko - polskiego, a na szczególniejszą uwagę zasługuje spadek importu z Polski. Statystyka austrjacka wykazuje kulminacyjną cyfrę tego importu za rok 1928, w którym import ten wynosił ilościowo 33.375.551 q. wartości 300.771.000 szylingów. Za rok 1929 cyfra ilościowa jest jeszcze wyższa, wynosi bowiem 35.600.406 q., wartość jednak dostarczonych przez Polskę towarów zmniejszyła się do kwoty 290.768.000 szylingów.

W pierwszem półroczu 1930 przywóz z Polski wynosił już tylko 9.838.842 q. wartości 97.469.000 szylingów, nie osiągnął więc nawet w przybliżeniu przecięcia półrocznego roku 1929. W porównaniu z pierwszem półroczem 1929, konstatujemy spadek importu towarów polskich ilościowo o 6.273.793 q., zaś wartościowo 45.444.000 szylingów.

Szczególnie znamiennem jest, iż tak poważne cofnięcie się Polski w imporcie Austrji jest niewspółmierne w stosunku do ogólnego zmniejszenia się importu austrjackiego. Podczas gdy bowiem wartość całego przywozu do Austrji, która wynosiła w pierwszem półroczu 1929 r. 1.552.390.000 szylingów, zmniejszyła się wynosząc w pierwszem półroczu 1930 r. szyl. 1.398.634.000, o mniejwięcej 10 proc. przywóz z Polski spadając w tym okresie ze 142.913.000 szyl. do kwoty 97.469.000 szyl. cofnął się o mniejwięcej 32 proc.

Polska pokrywając w pierwszem półroczu 1930 r. 7 proc. ogólnego importu Austrji zajmuje czwarte miejsce wśród dostawców tego państwa po Rzeszy Niemieckiej (21 proc.), Czechosłowacji (17 proc.) i po Węgrzech (11,3 proc.).

W pierwszem półroczu 1929 r. figurowała Polska na trzeciem miejscu po Rzeszy Niemieckiej i Czechosłowacji.

Według głównych grup towarów przedstawiał się import z Polski w I półroczu 1930 r. następująco: zwierzęta żywe 154.480 q. wartości 26.118.000 szyl., środki żywności 136.309 q. wartości 19.825.000 szyl., surowce i półfabrykaty 9.517.472 q. wartości 45.180.000 szyl., wyroby gotowe 30.580 q. wartości 6.346.000 szyl.

Powyższe cyfry świadczą, iż grupa żywych zwierząt zmniejszyła się o 60.265 q i o 12.745.000 szyl., grupa środków żywności o 96.892 q. i 6.465.000 szyl., wreszcie grupa surowców i półfabrykatów o 6.125.565 q. i o 27.431.000 szyl. w porównaniu z I półroczem 1929. Tylko grupa towarów gotowych wykazuje wzrost o 8.929 q. i o 1.202.000 szyl., w czem upatrywać należy dowód, iż zabiegi rozmaitych gałęzi przemysłu naszego w kierunku umieszczenia swych wyrobów na rynku austrjackim, osiągnęły wcale pocieszające rezultaty mimo niesprzyjających warunków zbytu i konkurencji innych dostawców.

Zato najważniejsze grupy importowe, grupa żywych zwierząt i grupa środków żywności nadające można rzec charakter całemu importowi polskiemu do Austrji, znalazły się w omawianym okresie pod znakiem zdecydowanego spadku. W grupie żywych zwierząt zasługuje oczywiście na szczególniejszą uwagę cyfra importu żywej nierogacizny. Podczas gdy w I półroczu 1929 r. sprowadzono z Polski 229.8883 sztuk, ważących 208.933 q. wartości 38.697.000 szyl. import ten wynosił w I półroczu 1930 tylko 137.080 sztuk, ważących 138.676 q. o wartości 25.653.000 szylingów.

Dla oceny pozycji Polski na austrjackim rynku nierogacizny przytoczyć należy, iż ogólny import żywej trzody wynosił w I półroczu 1930 szt. 327.684 wartości 65.157.000 szyl. (w I półroczu 1929 349.602 sztuk, wartości 67.671.000 szyl.). Na inne państwa, prócz Polski, przypadają następujące cyfry: Pierwsze półrocze 1930 r. — z Niemiec 15.929 sztuk wartości 3.286.000 szyl., z Rumunji 16.276 sztuk wartości 3.034.000 szyl. z Jugosławji

79.332 sztuk, wartości 16.258.000, z Węgier 76.668 sztuk wartości 16.459.000 szyl. Pierwsze półrocze 1929 r. — z Niemiec 11 sztuk wartości 3.000 szyl., z Rumunji 28.927 sztuk wartości 6.006.000 szyl., z Jugosławji 53.079 sztuk, wartości 12.285.000 szyl., z Węgier 37.400 sztuk, wartości 9.435.000 szyl. Cyfry powyższe dowodzą, iż stosunek importów z Polski pogorszył się poważnie w porównaniu z importami z Jugosławji i Węgier. Pojawił się też po raz pierwszy od dwóch lat konkurent niemiecki. Jedynie dowozy z Rumunji dzielą los importów z Polski, spadły bowiem wartościowo o połowę. Bardzo pouczająca jest statystyka importu świń podług wagi, t. j. do 110 kg. i ponad 110 kg. okazuje się, iż w I półroczu 1930 sprowadziła Austrja ogółem 111.825 szt. trzody kategorji pierwszej, t. j. 76.583 mniej niż w I półroczu 1929 r. Spadek ten przypada w całości na Polskę i Rumunję, jak to dowodzą następujące cyfry:

Pierwsze półrocze 1930 r.: sprowadzono świn do 110 kg. wagi ogółem 111.825 sztuk, w tem z Niemiec 2.637 szt., z Polski 73.904 szt., z Rumunji 3.513 szt., z Jugosławji 15.896 szt., z Węgier 15.150 szt.

Pierwsze półrocze 1929 r.: sprowadzono świń do 110 kg. wagi ogółem 188.408 szt., w tem z Niemiec 7 szt. z Polski 167.951 szt., z Rumunji 8.522 szt., z Jugosławji 7.510 szt., z Węgier 4.375 szt., z Czechosłowacji 45 szt.

Przywóz świń ważących ponad 110 kg. przedstawiał się następująco:

Pierwsze półrocze 1930 r.: sprowadzono ogółem 215.859 sztuk, w tem z Niemiec 13.292 szt., z Polski 63.176 szt., z Rumunji 12.763 szt., z Jugosławji 63.436 szt., z Węgier 61.518 szt.

Pierwsze półrocze 1929 r.: sprowadzono ogółem 161.194 szt., w tem z Niemiec 4 szt., z Polski 61.932 szt., z Rumunji 20.405 szt., z Szwajcarji 17 szt., z Jugosławji 45.569 szt., z Czechosłowacji 125 szt., z Węgier 33.027 szt., z Danji 115 szt.

Aby wytłumaczyć tak znaczne przesunięcie na niekorzyść Polski w dowozie świń lżejszych, których dostarczyła Polska w I półroczu 1930 r., o 94.047 szt. mniej, w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego, należy wziąć pod uwagę następujące momenty: przedewszystkiem trzeba zaznaczyć, iż układ między Syndykatem Polskich Eksporterów trzody i bydła z komisjonerami wiedeńskimi, ustalający maksymalną cyfrę dowozu, przyszedł do skutku jeszcze na wiosnę roku 1929. Już w pierwszym roku jego obowiązywania nie wyczerpali eksporterzy nasi możliwości, którą daje im ten układ, jak wiadomo nadal będący w mocy. Po silnych dowozach w I półroczu 1929 r. nastąpił w II półroczu tak znaczny spadek, że nietylko wyrównana została nadwyżka nadkontyngentowa pierwszej połowy roku 1929, lecz obrachunek za cały ten rok dał deficyt w porównaniu z dopuszczalną cyfrą importu, który to deficyt objął zarówno żywiec jak i towar bity. Rok 1930 zamknięty zostanie, co zgóry już przewidzieć można, mimo zwiększonych dowozów polskich w ostatnich miesiącach, deficytem, który przekroczy prawdopodobnie cyfrę 100.000 sztuk.

Cofnięcie się importu specyficznie polskiego towaru, t. j. lżejszych świń mięsnych przy nieznacznej tylko zwyżce dowozu cięższych świń polskich musi mieć inne przyczyny, leżące poza układem Syndykatu z komisjonerami. Złożyły się tutaj rozmaite czynniki, działające równolegle. Jest faktem, iż przez pewien okres roku bieżącego dawał się silnie odczuwać na rynku polskim brak dostatecznej ilości wyborowego materjału mięsnego, t. j. prosiąt szynkowych przy zwiększonym popycie na fabrykację bekonów, których wywóz do Anglji bardzo się wówczas opłacał.

Dalszym czynnikiem, który wpływał hamująco na przywóz większych ilości świń mięsnych do Austrji był znaczny spadek cen na targu wiedeńskim, zwłaszcza w II kwartale b. r. Spadek ten wywołany został przy zmniejszającej się konsumcji mięsa wskutek pogorszenia się konjunktury gospodarczej Austrji, w znacznej mierze forsowaniem dowozu świń tłustych, których ceny spadały wprost katastrofalnie, zwłaszcza, iż konkurencja tłuszczów zamorskich wywołała formalną derutę na rynku smalcu. Imoprtowi cięższego materjału tłuszczowego świńskiego sprzyjało zupełne zwolnienie świń ważących ponad 110 kg. od cła na podstawie traktatu handlowego austrjacko - jugosłowiańskiego, obowiązującego od 15 stycznia 1929 r. podczas gdy świnie, ważące mniej niż 110 kg. obłożone zastały cłem w wysokości 18 złotych koron. Jak długo ceny na rynku wiedeńskim były wyższe, cło obciążające towar lżejszy nie dało się zbytnio odczuwać. Przy zmniejszonej jednak marży zysku, sprowadzenie drugo- i trzeciorzędnych gatunków świń mięsnych nie było rentowne wobec wysokich kosztów ciążących na tym towarze, których poważną część stanowi cło. Warunki importu świń polskich do Austrji pogorszyłyby się oczywiście jeszcze bardziej w razie, gdyby weszła w życie przewidziana w czwartej austrjackiej noweli celnej stawka ruchoma na świnie, ważące ponad 40 do 150 kg., która to stawka może dojść do 45 zł. koron. Podobnie przesunięcie granicy świń mięsnych do 150 kg. odbiłoby się niekorzystnie na imporcie polskim do Austrji, jak wiadomo bowiem hodowla świń w Polsce produkuje tylko niewielkie ilości sztuk, ważących ponad 150 kg.

Jeżeli mamy odpowiedzieć na pytanie, czy względnie w jakiej mierze dowóz świń hodowli austrjackiej na rynek wiedeński oddziaływał na import nierogacizny polskiej, musimy wziąć pod uwagę następujące cyfry spędu świń austrjackich na targu w St. Marx w okresach w grę wchodzących. w I półroczu 1930 r. dowóz świń austrjackich wynosił 22.927 sztuk, podczas gdy w I półroczu 1929 spęd nierogacizny austrjackiej osiągnął tylko cyfrę 9.161 szt. Hodowla austrjacka potrafiła więc dzięki zmniejszeniu się dowozu zagranicznego ulokować na rynku wiedeńskim w pierwszej połowie roku 1930, o 13.766 sztuk więcej, niż w tym samym okresie roku ubiegłego. W cyfrze tej wyrażają się korzystne dla tej hodowli skutki dobrych cen w roku 1929, które zachęcały chłopów do podniesienia produkcji. Jeżeli się jednak cyfrom dowozu austrjackich świń żywych, przeciwstawi cyfry dowozu bitych świń produkcji krajowej, t. zw. Weidnerschweine, to stwierdzi się, iż wspomniana zwyżka częściowo skompensowaną została zmniejszonym dowozem tych „Weidnerschweine". Austrjackich świń bitych dowieziono na targ wiedeński w I półroczu 1930 28.591 sztuk, zaś w I półroczu 1929 36.016 sztuk. Różnica in minus wynosi więc tutaj 7.425 szt.

Z powyższych zestawień należałoby więc wyciągnąć wniosek, iż o ile chodzi o pierwsze półrocze 1930 r., konkurencja nierogacizny austrjackiej nie była na rynku wiedeńskim zbyt dotkliwą. Dopiero w tych miesiącach w których równocześnie zaczęły nadchodzić znaczne transporty świń niemieckich, dochodzące nieraz do 2000 sztuk tygodniowo, t. j. w II kwartale 1930 r., łączna suma świń austrjackich i niemieckich zaczęła silnie naciskać na po-

ziom cen i stała się szkodliwą dla naszego eksportu nierogacizny do Austrji.

Z innych zwierząt żywych poza nierogacizną, sprowadzono z Polski 6.811 szt. koni rzeźnych, ważących 15.804 q. wartości 465.000 szylingów. Pozycja ta wzrosła znacznie, ponieważ w I półroczu 1929 r. importowano z Polski tylko 1.896 sztuk, ważących 5.742 q., wartości 149.000 szyl. Świadczy to o zubożeniu warstwy robotniczej w Austrji ,która nie mogąc konsumować mięsa wieprzowego i wołowego, musiała się kontentować mięsem końskiem.

Bydło rogate z Polski nie pojawiło się na rynku austrjackim w I półroczu 1930 r. zupełnie. W tym okresie nie sprowadzono z Polski ani jednej sztuki, podczas gdy w I półroczu 1929 r. dostarczyła Polska 12 sztuk, ważących 67 q. wartości 8.000 szyl. Przyczyny tego zjawiska są znane. Eksporterzy polscy przez czas dłuższy nie interesowali się rynkiem austrjackim z powodu niekorzystnych cen, niższych od cen płaconych w Polsce. Kiedy przy spadających cenach w kraju eksporterzy zaczęli myśleć o eksporcie do Austrji, niewyczerpywany dawniej kontyngent, przyznany ze strony austrjackiego Ministerstwa Rolnictwa, okazał się tak niskim, iż wykorzystanie jego już z powodów transportowo - taryfowych nie było rentownem, zwłaszcza, iż w tym kontyngencie partycypowało szereg wiedeńskich firm komisjonerskich. Przejdźmy teraz do drugiej ważnej grupy eksportowej: środków żywności. W tej grupie naczelne miejsce zajmuje import świeżego mięsa. W I półroczu 1930 dostarczyła Polska 70.244 q. mięsa wszelkiego rodzaju, wartości 12.339.000 szyl. w porównaniu z 1 półroczem 1929 spadek ilościowy wynosił 25.870 q., a wartościowy 6.602.000 szyl. Jest on tembardziej uderzający, ile, że ogólny import mięsa świeżego do Austrji spadł ilościowo tylko o 2.228 q., a pod względem wartości z powodu niższych cen o 2.112.000 szyl. Import z Polski spadł więc stosunkowo o wiele znaczniej, niż przywóz z innych krajów. Co się tyczy poszczególnych rodzajów mięsa, statystyka podaje tylko cyfry ilościowe, a to jak następuje:

Pierwsze półrocze 1930 r.: import ogólny wynosi 62.937 q. w tem z Polski 21.760 q., z Rumunji 3.900 q., z Jugosławji 21.200 q., z Czechosłowacji 623 q., z Węgier 15.679 q.

Pierwsze półrocze 1929: import ogólny wynosi 94.590 q., w tem z Polski 63.286 q., z Rumunji 1.353 q., z Jugosławji 19.701 q., z Czechosłowacji 1.067 q., z Węgier 8.472 q., z Rosji 499 q.

Spadek więc importu mięsa wieprzowego, względnie bitych świń z Polski jest ogromny, wynosi bowiem prawie 2/3, podczas gdy Jugosławja i Węgry potrafiły podnieść swoje dowozy do Austrji. Główny powód tego uderzającego zjawiska upatrywać należy prawdopodobnie w forsowaniu przez Polskę w danym okresie wywozu bekonów do Anglji z powodu ówczesnej dobrej konjunktury dla tego artykułu.

Aby mieć pogląd na całokształt zagadnienia importu polskiego mięsa do Austrji, trzeba wspomnieć również o mięsie wołowem i cielęcem. Import ten w świetle danych statystycznych austrjackich przedstawia się następująco:

Piersze półrocze 1930 r.: ogólny import mięsa wołowego wynosił 32.775 q., w tem z Polski 2.691 q., z Rumunji 25.058 q., z Jugosławji 1.725 q., z Czechosłowacji 111 q., z Węgier 3.186 q.

Pierwsze półrocze 1929 r.: ogólny import wynosi 19.740 q., w tem z Polski 3.925 q., z Rumunji 12.608 q., z Jugosławji 253 q., z Czechosłowacji 215 q., z Węgier 2.735 q.

Zaznaczyć trzeba, że powyższe dane obejmują zarówno bite woły w całych sztukach, jako też mięso wołowe w połówkach i ćwiartkach. Pierwsze miejsce w dowozie mięsa wołowego do Austrji zajmuje Rumunja, co tłumaczy się popytem za wyborowem mięsem z wołów siedmiogrodzkich. A teraz jeszcze słów kilka o imporcie mięsa cielęcego.

Pierwsze półrocze 1930 r.: ogólny import cielęciny wynosi 57.880 q., w tem z Polski 44.869 q., z Rumunji 2.110 q., z Jugosławji 4.688 q., z Czechosłowacji 228 q., z Węgier 5.709 q.

Pierwsze półrocze 1929 r.: ogólny import wynosi 40.328 q., w tem z Polski 27.462 q., z Rumunji 905 q., z Jugosławji 5.602 q., z Czechosłowacji 437 q., z Węgier 5.246 q.

A zatem i w tym dziale eksport Polski do Austrji w r. 1930 skurczył się bardzo poważnie!

N.

ORGANIZACJA POLSKIEGO PRZEMYSŁU PRZETWÓRCZEGO PIERZA I PUCHU

Wprowadzenie w życie z dniem 20 czerwca b. r. rozporządzenia o kwalifikowanym wywozie pierza i puchu stanowi podstawę rozwojową dla kraju przemysłu przeróbczego surowego pierza i puchu. Poprzednio obrotów dokonywano surowcem, bądź półfabrykatem. Towar czysty pod każdym względem, taki, jaki dziś wychodzi z Polski zagranicę, znajdował się w obrocie handlowym w minimalnych ilościach, jakie przerabiała pierwsza polska oczyszczalnia we Lwowie. Dlatego też koncepcja przejścia z wywozu surowca na towar oczyszczony musiała być przed swą realizacją poprzedzona pewnemi przygotowaniami do zmiany warunków pracy i gruntownej reorganizacji tej gałęzi eksportu.

Prace przygotowawcze znalazły swe odbicie w uruchomieniu drugiej oczyszczalni mechanicznej pierza i puchu w Poznaniu, która najnowszemi urządzeniami dorównywa przetwórniom zagranicznym.

W wyniku dalszego zainteresowania się sprawą reorganizacji i racjonalizacji wywozu pierza i puchu powstały dwie duże oczyszczalnie w Kielcach i w Mielcu tak, że w chwili obecnej Polska posiada cztery poważne przetwórnie surowego pierza i puchu, zdolne przerobić całą podaż krajowego surowca. Każda z tych fabryk pracuje indywidualnie i na własną rękę prowadzi zarówno zakup surowca, jak i sprzedaż oczyszczonego towaru zagranicę. O rozwoju tej gałęzi produkcji i dobrych wynikach reorganizacji świadczą liczby oficjalnej statystyki handlu zagranicznego. Początkowe trudności zostały pomyślnie rozwiązane, a obecnie z różnych okolic Polski sygnalizują powołanie do życia w najbliższym czasie dalszych kilku nowych oczyszczalni mechanicznych. W ten sposób powstała w kraju nowa gałąź przemysłu, której wyroby stoją jakościowo na wysokim poziomie

(P. I. E.).

AMERYKANIZACJA PRZEMYSŁU MIĘSNEGO W ROSJI SOWIECKIEJ

SOWIETY NAŚLADUJĄ URZĄDZENIA I METODY AMERYKAŃSKIE.

Rosja Sowiecka planuje rozbudowę przemysłu mięsnego ściśle według wzorów **Stanów Zjednoczonych Ameryki Półn.** Plan ten zakrojony na szeroką skalę przewiduje wprowadzenie identycznych metod organizacji, tak w stosunku do obróbki mięsa na cele konsumcji wewnętrznej i na cele eksportowe, jak również odnośnie ogólnych urządzeń rzeźni i ich rozmieszczenia na terenie Sowietów.

Hodowla świń w Rosji, tym największym na świecie potencjalnym rezerwoarze żywca, będzie powiększona i ulepszona pod względem jakościowym. Rzeźnie mają być zbudowane według zgóry obmyślonego planu, przy uwzględnieniu interesów hodowli i konsumcji. W tym celu Sowiety zaproszą **amerykańskich inżynierów** i **ekspertów** z dziedziny budowy i eksploatacji rzeźni, których zadaniem będzie zrealizować ustalony program uprzemysłowienia Rosji w tej dziedzinie.

Jeden z takich ekspertów, Charles F. Kamrath, z amerykańskiej firmy Bloom & Kamrath, Chicago, bawi w Rosji w charakterze doradcy technicznego już od roku 1929 i miał sposobność zwiedzić całe Sowiety wszerz i wzdłuż, od dalekiej północy do Kaukazu i od Ukrainy do Władywostoku.

Po swem przybyciu do Rosji z końcem 1929 r. odbył on konferencję z komisarzem handlu wewnętrznego i zagranicznego A. Mikojanem, który mu oświadczył, że po dokładnych badaniach przyszedł do przekonania, iż przemysł mięsny Rosji sowieckiej winien się wzorować na przemyśle Stanów Zjednoczonych i to tak pod względem budowy rzeźni, konstrukcji i urządzeń maszynowych, jak i w odniesieniu do obróbki mięsa dla celów wewnętrznych i eksportowych.

Nowe przetwórnie mięsne mające powstać w Rosji sowieckiej będą podzielone na trzy różne typy: **wielkie państwowe przetwórnie rozdzielcze,** rozmieszczone w najbliższym sąsiedztwie lub wprost w centrach produkcji hodowlanej i zbożowej i w węzłach komunikacyjnych; **wielkie miejscowe przetwórnie rozdzielcze** w dużych miastach; wreszcie **mniejsze przetwórnie na bocznych odcinkach,** gdzie produkcja hodowlana odpowiada w przybliżeniu miejscowej konsumcji.

ROZMIESZCZENIE NOWYCH PRZETWÓRNI.

Pierwszem i najważnieiszem zadaniem p. Kamratha było upatrzenie punktów pod budowę większych przetwórni. Dla rozwiązania tego zagadnienia p. Kamrath objechał całą Rosję europejską i azjatycką.

Ostateczny wybór miejscowości zaproponowanych przez niego, a przyjętych przez rząd sowiecki przewiduje różne punkty na Ukrainie i Kaukazie — jako w śpichrzu Rosji — dalsze wzdłuż, transsyberyjskiej linji kolejowej, pozostałe zaś w punktach strategicznych w Kazakstanie, Turkestanie i t. d.

Jedna z pierwszych przetwórni, projektowanych na najbliższy okres, stanie w **Moskwie,** a jej pojemność ubojowa wynosić będzie 1.800 szt. bydła i 7,200 szt. świń dziennie przy 2 zmianach 7-godzinnych. Przedstawia to w przybliżeniu 35 proc. dziennego zapotrzebowania mięsa Moskwy. Pozostałych 65 proc. dostarczą wielkie przetwórnie rozdzielcze.

PLANY PRZETWÓRNI SPORZĄDZANE W AMERYCE.

Obszerne plany tych przetwórni przygotowywane są obecnie w rosyjskiem Biurze projektów założonem w Chicago przy Związkowym Przemyśle Mięsnym (Sojuz-miaso) Z. S. S. R. reprezentowanym w St. Zjedn. przez Amtorg Trading Corporation of New York.

Szczegółowe plany wykonywane przez to biuro pod kierownictwem H. P. Henscheina dotyczą w pierwszym rzędzie przetwórni w Moskwie i Semipalatyńsku.

Po wykończeniu tych planów członkowie Komisji Sowieckiej powrócą do Moskwy, zabierając ze sobą około 65 amerykańskich inżynierów, architektów, kierowników budowy rzeźni i urządzeń oraz specjalistów z tej dziedziny ruchu fabrycznego celem wykonania planów i nadzoru nad budową dalszych przetwórni.

SOWIETY JAKO REZERWOAR ŻYWCA.

Zdaniem p. Kamratha Sowiety są **największym potencjalnie producentem żywego inwentarza wszelkiego rodzaju na całym świecie,** zaspokajającym przytem potrzeby własnej 140-miljonowej ludności. Robią one duże postępy w organizowaniu hodowli na wielką skalę. Szczególną uwagę poświęcają Sowiety **hodowli świń** przy technicznej pomocy kilkudziesięciu ekspertów z dziedziny hodowli i tuczenia sprowadzonych z Ameryki. Duże partje rasowej trzody chlewnej sprowadzane są z Niemiec, Ameryki Południowej, Anglji i Stanów Zjednoczonych i rozdzielane pomiędzy wielkie farmy hodowlane w południowych prowincjach Rosji europejskiej. Początkowo świnie hodują się na pastwiskach, a skoro osiągną wagę około 35 kg rozmieszcza się je w większych partjach w ośrodkach zbożowych i w pobliżu miast, gdzie jest dużo odpadków kuchennych nadających się do tuczenia świń. Stąd dopiero kieruje się transporty do rzeźni.

SOWIETY DĄŻĄ DO UZNANIA PRZEZ U. S. A.

Rząd sowieckiej Rosji, opracowując szerokie plany, mające na celu uprzemysłowienie Rosji, wykorzystanie bogactw naturalnych kraju i stworzenie możliwości rozwoju i niezależności gospodarczej, stara się zastosować zdobycze techniczne wielkiego przemysłu amerykańskiego oraz wiedzę i doświadczenie fachowców amerykańskich, a równocześnie zwrócić uwagę Stanów Zjednoczonych na planową gospodarkę, zainteresować ich kapitały możliwością eksploatacji bogactw naturalnych Rosji i przygotować grunt pod uznanie de jure Rosji Sowieckiej.

SYTUACJA NA ANGIELSKIM RYNKU MIĘSNYM

Komunikat placówki P. I. E. w Londynie za okres 9/XI. — 15/XI. 1930 r.

Bekony. Należy z zadowoleniem stwierdzić, że bekony polskie nietylko przetrwały zwycięsko przesilenie cen, lecz zdobyły sobie posiadanie drugiego miejsca wśród państw importujących bekony do Anglji. Bardzo korzystnem zjawiskiem jest zmniejszenie rozpiętości ceny pomiędzy bekonem duńskim i polskim, a ponadto nie ulega wątpliwości, że bekon polski zaczyna być coraz więcej popularny, tak, że detaliści sami zwracają się do brokerów z żądaniem dostarczenia polskiego bekonu.

Jakość bekonu polskiego stale poprawia się, lecz są jeszcze braki w materjale żywym.

Należałoby jednak i w technice przeróbczej zwracać większą uwagę na drobiazgi, które jednak w walce konkurencyjnej na rynku angielskim odgrywają rolę. Są to drobiazgi dotyczące wyglądu zewnętrznego bekonu, jak:

popękana skóra wskutek nierównomiernego opalania, resztki szczeciny z powodu niedokładnego oskrobywania; zwieszające cząstki mięsa i tłuszczu z powodu niestarannego cięcia.

Poważną troską w ostatnich tygodniach jest stałe opóźnianie się przybycia statku do Londynu. Powodem tego są burze i dlatego statki powinny conajmniej o 36 godzin wcześniej odpłynąć z Gdyni. Brokerzy angielscy zupełnie słusznie interpelują w tym kierunku, gdyż każde opóźnienie nietylko, że robi różnicę w całokształtcie i porządku handlu, lecz wpływa również ujemnie na kształtowanie się ceny.

Należałoby więc koniecznie jaknajprędzej na okres zimowy wprowadzić inne terminy odejścia statków, a więc cofnąć je na środę wieczór, a najpóźniej czwartek popołudniu, tak, żeby statek najpóźniej w poniedziałek wieczór był w Londynie.

Ponadto Tow. Okrętowe winno wziąć pod uwagę, że eksport bekonów znacznie powiększył się i że jeden statek nie wystarczy, aby przewieźć w dobrym stanie całą ilość transportu tygodniowego. Układanie balotów w jednej komorze w nadmiernej ilości, jak to ma obecnie miejsce jest niedopuszczalne, gdyż bekon nadchodzi zmięty i zgnieciony, a ponadto sama technika zabiera zbyt wiele czasu.

Import bekonów do Anglji w dwóch ostatnich tygodniach przedstawia się następująco:

Kraje pochodzenia	suma cwts.	suma poprzedn. tygodnia cwts.
Kanada	158	260
Poł. Afryka	—	—
W. P. Irlandja	6.703	4.333
Danja	129.155	119.857
Estonja	1.246	294
Brazylja	—	32
Niemcy	1.100	182
Węgry	377	—
Łotwa	249	—
Litwa	3.852	3.957
Holandja	9.181	18.304
Polska	13.492	18.900
Finlandja	130	—
Australja	2.541	—
Gdańsk	1.443	392
Szwecja	8.624	8.417
St. Zjedn. Am.	3.846	2.744
Argentyna	383	1.257
Inne państwa	—	—
Suma	182.840	178.929

W tygodniu sprawozdawczym przybyło z Polski:

Statek „Baltonia" — Londyn —	4.739 bali	504.171 kg.
Statek „Rewa" — Hull —	2.131 „	258.434 „
Razem	6.870 bali	762.605 kg.

Wartość tego transportu wynosi 1.938.000 zł.

Ceny bekonów wykazuje następująca tabela:

Pochodzenie i gatunek	w tym tygodniu	w poprzednim tygodniu
Irish Lean Sizeable	102/—	90/— 102/—
Lean Stout	102/—	86/— 102/—
Fat Sizeable 60/68 lb	94/—	94/—
Lean Sixes	100/—	100/—
Danish Nr.1 Sizeable	74/—	74/—
Nr. 2 Heavy	74/—	74/—
Nr. 1 Sixes	68/— 70/—	70/—
Swedish Nr. 1 Sizeable	71/—	71/—
Nr. 2 Heavy		
Estonian Leanest	65/— 68/—	67/— 68/—
Lean	64/— 66/—	67/— 68/—
Polish Leanest	65/—	65/—
Lean	63/— 64/—	64/—
Lithuania Leanest	64/— 66/—	65/— 66/—
Lean	63/— 64/—	64/— 65/—
Russian Leanest	—	63/—
Lean	—	62/—

Szynki. Ceny szynek wykazuje poniższa tabela:

Pochodzenie i gatunek	This Weck per ctw.	Least Weck per ctw.
Yorkand Cumberland 10/12 s.	224/—	224/—
14/16 s.	210/— 215/—	210/— 215/—
16/18 s.	165/— 190/—	165/— 190/—
Unitetd States		
Long cut 10/12 s.	105/—	105/—
Green 14/16s.	100/— 105/—	100/— 105/—
Short cut		
Green 12/14 s.	96/— 98/—	95/— 98/—
South American		
Short cut	—	84/—

Dowozy szynek w dwóch ostatnich tygodniach były następujące:

Kraj pochodzenia	suma cwts.	Suma poprzedn. tygod. cwts.
Australja	247	—
Kanada	1.999	473
W. P. Irlandja	98	116
Belgja	6	6
Danja	199	54
Niemcy	17	70
Austrja	—	486
Gdańsk	400	364
Holandja	72	106
Polska	495	697
St. Zjedn. Ameryki	6.089	6.671
Argentyna	437	34
Brazylja	—	34
Suma	10.059	9.260

Ceny w tym tygodniu nie zmieniły się i zapotrzebowanie również nie uległo zmianie; tendencja przedświąteczna korzystna.

Drób. Ostatnio nadesłano z Polski kilka skrzynek drobiu bitego (gęsi, indyki i kury). Towar okazał się dobry i ceny są zadawalające. Obecnie jeszcze jest chwila odpowiednia, ażeby Polska weszła na rynek angielski, bo jest wolne miejsce z powodu braku dowozu z Rosji.

Gęsi i indyki należy traktować tylko sezonowo, natomiast kurczęta bite można eksportować cały rok.

Import za dwa ostatnie tygodnie wykazuje poniższa tabela:

Kraje pochodzenia	suma	poprzedn.
W. P. Irlandja	2.276	2.278
Austrja	1.573	2.178
Belgja	435	359
Danja	—	3
Francja	212	179
Niemcy	—	25
Węgry	2.969	3.980
Holandja	1.086	839
Jugosławja	366	350
St. Zj. Amer.	71	152
Argentyna	535	411
Inne państwa	419	117
Suma	9.942	10.871

Z WĘGIERSKIEGO RYNKU TRZODY

(SPRAWOZDANIE KONSULATU R. P. W BUDAPESZCIE).

Obroty na targu budapeszteńskim były i w tym tygodniu bardzo ożywione i tylko we czwartek wskutek znacznie zwiększonej podaży w towarze podrzędnym nieco osłabły; pierwszorzędny towar tłuszczowy jednak był i nadal mocno poszukiwany i wykazywał tendencję zwyżkową. Na targu czwartkowym wpadały w oczy wielkie ilości towaru lekkiego, jeszcze należycie nie wytuczonego. Okoliczność ta świadczy, że znaczna część hodowców jest w kłopotach finansowych i zmuszoną jest sprzedawać towar niezupełnie dojrzały.

Dnia 13 listopada ceny kształtowały się następująco:

Świnie:	*Cena 1 kg. żywca w pengö:*
I-a tłuszczowe z obszarów dworskich o wadze pary pow. 300 kg.	1.26—1.27
Średnie (260 — 280 kg.)	1.22—1.24
Średnie zbierane (220 — 260 kg.)	1.14—1.23
Lekkie (180 — 210 kg.)	1.16—1.18
Podrzędne (100 — 160 kg.)	1.00—1.10
Angielskie szynkowe (120 — 150 kg.)	1.30—1.40

Spęd w całym tygodniu wynosił 11.580 szt., z czego na świnie angielskie przypadało 707 sztuk.

Eksportoawno:	*4.XI:*	*11.XI.*
do Wiednia	1.766 sztuk	1.446 szt.
do Pragi	1.219 sztuk	999 szt.

Rynek słoniny i tłuszczu był w tygodniu sprawozdawczym dość ożywiony. Większe ilości słoniny zakupiono na rachunek czechosłowacki i włoski. Niskie ceny umożliwiły większy eksport tłuszczu znakowanego. Ceny hurtowe: słonina 1.48 — 1.56, tłuszcz eksportowy: 1.65—1.70 p. za 1 kg.

WZROST SPOŻYCIA MIĘSA WE FRANCJI

Prace Urzędu badań rolniczych przy francuskiem Ministerstwie Rolnictwa, jak również prace p. Martela, dyrektora służy weterynaryjnej i p. Massé b. ministra Handlu wykazują **stały wzrost konsumcji mięsa na obszarze Francji,** zwłaszcza w ostatnich 30 latach, jak to jest widocznem z niżej przytoczonych cyfr:

Spożycie roczne na głowę mieszkańca:

W r. 1862	25 kg.
1880	31 „
1892	36 „
1919	42 „
1926	50 „

Dla całego kraju spożycie roczne wynosi około **2 miljardów kilogramów,** z czego na **wołowinę i baraninę** przypada nieco więcej niż **50%**. Resztę spożycia stanowi **wieprzowina i cielęcina.** Wzrost skonstatowany jak wyżej idzie w parze z polepszeniem bytu klasy robotniczej i drobnych rolników t. j. ze wzrostem płac i dochodów z gospodarstw rolnych, który zaznacza się wybitniej od r. 1900.

OGRANICZENIE WYPŁATY PREMIJ WYWOZOWYCH W NIEMCZECH

Rozbudowany szeroko system premjowania eksportu hodowlanego w Niemczech uległ obecnie **pewnej redukcji.** Od 27 listopada b. r. zniósł rząd niemiecki wypłatę premij wywozowych za **żywe bydło rogate** i **żywe owce,** jak również **mięso wołowe i baranie,** wysyłane w szczelnie zamkniętych naczyniach.

Obecnie wypłacają więc Niemcy premje przy wywozie **żywej trzody, mięsa wieprzowego świeżego, mrożonego** lub **przyrządzonego,** jak również **szynek w puszkach.** Premjowanie wywozu świń z Niemiec umożliwia eksport do **Francji,** gdzie towar niemiecki przyczynia się **do obniżenia ceny.**

INFORMACJE RYNKOWE

RYNKI KRAJOWE

WARSZAWA, OD 16 DO 22 LISTOPADA 1930.

Spęd: bydła rogatego 1402 szt.; cieląt 616 szt.; baranów —; trzody chlewnej 3891 szt.

Mięso przywozowe: wołowina 4458 ćwiartek; cielęcina 11433 ćw.; baarnina 6354 ćw.; wieprzowina 11860 kg.

Średnie ceny żywca w hurcie za 1 kg.: bydło rogate: pełnomięsiste zł. 1.40; wytuczone 1.20; chude 1.—; jałowizna 0.90; cielęta 1.70; barany; trzoda chlewna: sztuki słoninowe 1.80; mięsne 1.60.

Średnie ceny mięsa w hurcie za 1 kg.: Zady z uboju warszawskiego: wołowiny I gat. 2.60; II gat. 2.20; cielęcina 2.65; baranina —. Zady przywozowe: wołowina I gat. 2,20; II gat. 2.—; cielęcina 2.65; baranina 1.90. Przody z uboju warsz.: wołowina I gat. 3.—; II gat. 1.80; cielęcina 2.65; baranina —. Przody przywozowe: wołowina I gat. 1.80; II gat. 1.50; cielęcina 2.10; baranina. Wieprzowina z uboju warsz.: słoninowe 2.30; mięsne 2.10.

POZNAŃ, DNIA 25 LISTOPADA

Targowisko Miejskie. Urzędowe Sprawozdanie Targowe Komisji Notowania Cen.

Spędzono wołów 87, buhai 191, krów 361, razem sztuk bydła 631; świń 2479, cieląt 192, owiec 93, razem zwierząt 3804. Płacono za 100 kg. żywej wagi. (Ceny loco Targowica Poznań łącznie z kosztami handlowemi).

I. Bydło. A. Woły: Pełnom. wytucz. nieoprzęg. 120 — 126, mięsiste tucz. mł. do 3 lat 106 — 116, mięs. tucz. starsze 90 — 100.

B. Buhaje: wytucz. pełnomięs. 110 — 120, tucz. mięs. 100 — 108, nietucz. mięs. 100 — 108, nietucz. dobrze odżyw. starsze 80 — 90, miernie odżywione 74 — 78.

C. Krowy: wytucz. pełnomięs. 130 — 140, tuczone mięsiste 110 — 120, nietuczone, dobrze odżyw. 90 — 100, miernie odżywione 60 — 70.

D. Jałowice: wytucz. pełnom. 124 — 130, tucz. mięs. 104 — 114, nietucz. dobrze odżyw. 90 — 100, miernie odżyw. 80 — 86.

E. Młodzież Dobrze odżyw. 80 — 86, miernie odżyw. 74 — 78.

F. Cielęta. Najprzedn. cielęta wytucz. 124 — 134, tucz. cielęta 112 — 122, dobrze odżyw. 102 — 110, miernie odżyw. 90 — 100.

II. Owce: Wytucz. pełnom. jagnięta i skopy 130 — 140.

III. Świnie (tuczniki): pełnom. od 120 — 150 kg. żyw. wagi 158 — 164, pełnom. od 100 — 120 kg. żyw. wagi 152 — 156, pełnom. od 80 — 100 kg. żyw. wagi 144 — 150, mięs. świnie ponad 80 kg. 126 — 142, maciory i późne kastraty 136 — 150, świnie bekonowe 140 — 144.

Przebieg targu bardzo spokojny. Około 100 świń słoninowych wagi ponad 150 kg. płacono po 170 — 190 za 100 kg.

MYSŁOWICE, OD 15 DO 21 LISTOPADA

		Ceny	
spęd	sztuk	od	do
buhaje	230	1.20	1.33
woły	89	1.19	1.28
krowy	586	1.17	1.27
jałówki	196	1.18	1.26
cielęta	190	—	—
owce	—	—	—
barany	—	—	—
świnie	2265		
świnie bite I gat.		2.00	2.14
II „		1.80	1.99
III „		1.65	1.79
IV „		1.50	1.64

Przebieg targu: Targ ożywiony, tendencja zwyżkowa.

KRAKÓW, OD 15 DO 21 LISTOPADA

		Ceny	
spęd	sztuk	od	do
buhaje	190	0.90	1.28
woły	157	0.85	1.35
krowy	100	0.80	1.15
jałówki	80	0.85	1.24
cielęta	536	1.90	1.98
owce	7		
barany			
świnie	1311	1.62	2.05
świnie bite		1.90	2.40

Przebieg targu: Spęd bydła i cieląt średni, nierogacizny większy. Ceny wszystkich gatunków zwierząt niezmienione.

LWÓW, OD 15 DO 22 LISTOPADA

Ceny za 1 kg.

		żywej wagi		mięsa	
spęd	szt.	od	do	od	do
woły	—	—	—	1.20	2.00
buhaje	36	0.90	1.15	1.20	2.00
krowy	530	0.75	1.20	1.20	2.00
jałówki	16	1.05	1.25	1.20	2.00
cielęta	730	1.10	1.45	1.70	2.30
barany	—	—	—	1.00	1.45
świnie					
mięsne	—	—	—	1.70	2.05
tuczone	—	—	—	—	—

SOSNOWIEC, OD 17 DO 22 LISTOPADA 1930.

Spędzono na Targowicę w Sosnowcu 2.093 sztuk trzody chlewnej.

Płacono za 1 kg. żywej wagi zł. 1.50 do 2.15.

Tendencja spokojna.

GDAŃSK

Gdański urzędowy targ bydlęcy z dnia 25 listopada 1930

(Ceny w guldenach za 50 kg. żywej wagi)
(1 G. = zł. 1.73)

Spęd: 39 szt. wołów; 100 szt. buhajów; 149 szt. krów; 135 szt. cieląt; 59 szt. owiec; 2396 szt. świń.

A. Woły:

a) wytucz., o najw. wart. rzeźnej 1) młodsze 41 — 43, starsze 34 — 37.

B. Buhaje:

a) młodsze, pełnom. o najwyż. wart. rzeźnej 38 — 40; b) pełnomięsiste lub wytuczone 33 — 36; c) mięsiste 27 — 30;

C. Krowy:

a) młodsze, pełnom., o najwyż. wart. rzeźnej 35 — 37; b) pełnomięsiste lub wytuczone 27 — 30; c) mięsiste 20 — 22.

D. Jałówki:

a) pełnom., wytuczone, o najwyż. wart. rzeźnej 41 — 43; b) pełnomięsiste 34 — 37; c) mięsiste 27 — 30.

E. Młodzież:

miernie odżywiane 22 — 25.

Cielęta:

a) doppelendery —; b) najlepiej tuczone ssaki 68 — 70; c) średnio tuczone ssaki 57 — 60; d) liche ssaki 25 — 30.

Owce:

a) tuczone jagnięta i młodsze skopy —; b) średnio odżywiane owce i skopy 37 — 40.

Świnie:

a) tłuste ponad 150 kg. żywej wagi 50 — 52; b) pełnomięsiste od 120 do 150 kg. 48 — 49; c) pełnomięsiste od 100 do 120 kg. 46 — 47; d) pełnomięsiste od 80 do 100 kg. 42 — 45; e) mięsiste od 60 od 80 kg. —; f) mięsiste poniżej 60 kg. żywej wagi —; g) maciory 42 — 46.

RYNKI ZAGRANICZNE

CZECHOSŁOWACJA

PRAGA, DNIA 24 LISTOPADA.

W porównaniu z tygodniem poprzednim dowóz świń z Polski do Czechosłowacji wykazał spadek o około 800 sztuk.

W tygodniu sprawozdawczym dostawiono z Polski do Pragi 6008 szt., na prowincję 1042 szt.; razem 7.050 szt.

Przebieg targu był ożywiony. Ceny zwyżkowały o 20 do 40 hal. na towarze lekkim, zaś na towarze ciężkim o 20 hal.

Płacono za towar lekki polski Kc. 7.00 — 7.70, za towar ciężki Kc. 8.00 — 8.70.

Dowóz bydła rogatego zmniejszył się o około 120 sztuk. Do Pragi dowieziono 206 szt., na prowincję 76 szt.; razem 282 sztuk.

Dowóz cieląt bitych z Polski wynosił 2 wagony.

AUSTRJA

WIEDEŃ, DNIA 21 LISTOPADA

Sprawozdanie z Hal Targowych.

Dowóz bitego towaru w ciągu ubiegłego tygodnia wynosił: 33 wagonów świń; 17 wag. cieląt; 10 wag. mięsa wołowego; 3 mięsa wieprzowego.

Uzyskiwano: za świnie bite z Polski S. 1.80 — 2.25; za cielęta 1.70 — 2.15.

Tendencja spokojna.

WIEDEŃ, DNIA 24 LISTOPADA

Sprawozdanie z Targu bydła rogatego.

Dowóz dzisiejszy wynosił 2312 sztuk, dostarczonych w całości na targ wolny.

Poszczególne kraje dostarczyły:

Austrja	617 szt.
Węgry	629 „
Czechosłowacja	115 „
Jugosławja	69 „
Rumunja	882 „
Polska	— „

Spęd obejmował: 1397 szt. wołów; 531 szt. buhajów; 380 szt. krów; 4 szt. bawołów.

Płacono w szyl. za 1 kg. ż. w.: woły 1.00 — 2.00; buhaje 1.00 — 1.45; krowy 0.85 — 1.45; chudźce 0.60 — 0.85.

Przebieg targu: Na skutek słabego zapotrzebowania ceny zniżkowały na wszystkie gatunki. Towar najprzedniejszy i prima potaniał o 5 groszy, inne gatunki o 5 — 10 gr. Buhaje utrzymały się słabo w cenie, a tylko gorsza jakość spadła o 5 gr.

WIEDEŃ, DNIA 25 LISTOPADA 1930

Sprawozdanie z Targu trzody chlewnej.

Dzisiejszy dowóz na targowicę wynosił: 8798 szt. świń mięsnych, 4.693 szt. świń tłuszczowych; razem 13.491 szt. świń.

W porównaniu z poprzednim tygodniem spęd był mniejszy o około 5.300 sztuk.

Poszczególne kraje dostarczyły:

	mięsne	tłuszczowe
Austrja	545	4
Węgry	329	733
Rumunja	988	188
Jugosławja	1070	3768
Polska	5866	

Dowóz świń z Polski zmniejszył się o przeszło 2.300 sztuk. Również zmniejszyły się dowozy z innych krajów, zwłaszcza zaś towaru tłuszczowego z Jugosławji.

Pod wpływem zmniejszonych dowozów nastąpiło polepszenie sytuacji na rynku. Przebieg targu był ożywiony szczególnie z początku i ceny świń mięsnych zwyżkowały o 10 do 15 groszy, zaś przy towarze tłuszczowym o 5 — 10 gr.

Płacono za świnie mięsne polskie S. 1.45 — 1.90, za towar tłuszczowy S. 1.65 — 1.70.

NIEMCY

BERLIN, DNIA 25 LISTOPADA

Sprawozdanie z Targowicy żywca.

Spęd nierogacizny na dzisiejszy targ był nieco za mały. Wskutek tego żądano cen trochę wyższych, jednakowoż kupujący zachowali wielką rezerwę tak że podwyżka cen była minimalna. Przebieg targu był spokojny. Doborowe zwierzęta wszystkich gatunków osiągnęły ceny powyżej notowań.

Dowieziono na targowicę 11042 szt. świń, oprócz tego wprost do rzeźni 2786 szt., oraz świń zagranicznych 1396 szt.

Notowano w markach niem. za 50 kg. ż. w.:

świnie ponad 150 kg.	a)	Mk. 62 — 63
od 120 — 150 „	b)	„ 63 — 65
100 — 120 „	c)	„ 63 — 65
80 — 100 „	d)	„ 60 — 63
60 — 80 „	e)	„ 56 — 58
lochy	g)	58

FRANCJA

PARYŻ, DNIA 22 LISTOPADA

Sprawozdanie z Centralnych Hal Targowych.

Wołowina: Dowozy znaczne. Popyt ożywiony.

Ceny pozostały bez zmian.

Cielęcina: Sprzedaż więcej ożywiona.

Baranina: Ceny wczorajsze łatwo utrzymane. Popyt lepszy. Zaznacza się mocniejsza tendencja.

Wieprzowina: Sprzedaż ożywiona. Ceny bez zmian.

Notowania we frankach francuskich za 1 kg. mięsa (100 fr. = 35 zł.):

Wołowina

	I-a	II-a	III-a
ćwiartki przednie	—.— —.—	8.00 — 9.90	6.00 — 7.90
ćwiartki tylne	11.50 — 13.00	10.00 — 11.50	6.00 — 9.90
Cielęcina	13.20 — 15.50	10.50 — 13.50	7.50 — 10.40
Baranina	13.50 — 16.00	9.50 — 13.40	6.50 — 9.40
Świnie bite	od 7.00 do 10.50.		

WŁOCHY.

MEDJOLAN, DNIA 18 LISTOPADA

Spęd: bydło włoskie — 600 szt.; bydło węgierskie, rumuńskie, polskie — 1500 szt.; cielęta żywe 1000 szt.; cielęta bite 500 szt.

Ceny za 100 kg. żywej wagi w lirach (100 L. = 46.69 zł.):

Bydło krajowe:

woły	400 — 430
jałówki	360 — 410
krowy tłuste	300 — 340
krowy chude	180 — 220
buhaje	300 — 380
cielęta	450 — 620

Bydło zagraniczne:

	węgierskie	rumuńskie	polskie
woły	270 — 430	300 — 370	
jałówki	280 — 410		270 — 310
krowy tłuste	270 —330		
buhaje	300 — 370		
cielęta	450 — 600	450 — 600	

Tendencja bardzo słaba.

DANJA.

KOPENHAGA, DNIA 24 LISTOPADA.

Oficjalne notowania targu mięsnego (za 100 kg. w koronach duńskich, 1 Kr. = 2.38 zł.):

	I-a	II-a	III-a
woły	100 — 110	85 — 95	70 — 80
krowy młode	80 — 85	65 — 70	
krowy stare	50 — 55	40 — 45	25 — 30
buhaje	80 — 85	70 — 75	65 — 70
cielęta	90 — 100	75 — 85	60 — 70
świnie (spęd 1731 szt.)			
świnie młode	100 — 110	90 — 95	
lochy	60 — 70	50 — 55	

Tendencja słaba.

AMERYKA

CHICAGO, DNIA 22 LISTOPADA.

(Ceny rozumieją się w dolarach amer. za 1 centnar amer. t. j. 45 i jedna trzecia kg.):

smalec na grudzień	9.80
smalec na styczeń	9.70
smalec na marzec	9.70
słonina	14.00
świnie lekkie	8.00 — 8.20
świnie ciężkie	8.10 — 8.30

WĘDLINY

CENY WĘDLIN W BUDAPESZCIE

(według danych Konsulatu)

Ceny w pengö. 1 pengö 1.56 zł.

1. Kiełbasa wędzona 1-a	1 kg.	2.80—4.00
2. Kiełbasa wędzona 2-a		1.60—2.80
3. Kiełbasa myśliwska		3.20—4.00
4. Szynka wędzona ,surowa tylna miejsc.		3.20—4.60
5. Szynka wędzona surowa przednia miejsc.		2.60—3.00
6. Szynka wędzona, surowa, tylna z prow.		3.00—4.00
7. Szynka wędzona surowa przednia z prowincji		2.60—3.20
8. Słonina wędzona		1.90—2.20

CENY WĘDLIN W MEDJOLANIE

(wg. danych Konsulatu gen.)

Ceny w lirach włoskich 1 (jeden lir) = 46.78 groszy polskich.

1. Mortadela	10.00—11.50
2. Salami	16.00—18.00
3. Kiełbasa sucha Cacciatore (myśliwska)	15.00—17.00
4. Boczek solonv	6.80— 7.00
5. a) Szynka surowa	14.50—16.50
b) Szynka wędzona gotowana z kością	10.50—11.50
6. a) Słonina	6.30— 6.50
b) słonina krajowa	6.60— 690

CENY WĘDLIN W WIEDNIU

(według notowań Marktamt der Stadt Wien)

Ceny w S. austr. 1 S. = zł. 1.25

Ceny hurtowe:

1. Serwulatki	2.90— 3.35
2. parówki	4.30— 5.15
3. mortadela	3.15— 3.25
4. kiełbasa paryska	3.40— 3.60
5. kiełbasa krakowska wyrabiana w Wiedniu	4.80— 5.40
6. kiełbasa polska wyrabiana w Wiedniu	4.40— 4.80
7. salceson zwykły	2.00— 2.45
8. salceson lepszy	3.60— 4.20
9. salami węgierskie	9.20—10.00
10. szynka gotowana (w detalu)	10.00—12.00
11. kiełbasy końskie	1.40— 2.80

RYNEK BEKONOWY

OSTATNIE WIADOMOŚCI Z RYNKU ANGIELSKIEGO.

Ceny bekonu na Giełdzie Londyńskiej w dniu 21 listopada 1930 r.

	Za 1 cent. ang. w shl.
Bekon irlandski	86 —102
„ duński	72 — 76
„ szwedzki	71 — 73
„ holenderski	63 — 71
„ kanadyjski	nienotowany
„ estoński	64 — 68
„ łotewski	64 — 66
„ **polski**	**58 — 65**
„ rosyjski	nienotowany
„ litewski	61 — 66

Duńskie i polskie bekony cieszyły się dobrym popytem w zeszłym tygodniu. Cena na duńskie bekony podniosła się o 1 do 2 shl., ceny na inne bekony pozostały bez zmiany.

Na holenderskie bekony tendencja rynkowa była nieregularna.

Ubój duński w zeszł. tygodniu wyniósł 128,776 sztuk,
„ holend. w zeszł. tygodniu wyniósł 18,880 „
„ szwedzki w zeszł. tyg. wynósł 9,400 „

Dostawy za zeszły tydzień przedstawiają się następująco:

Z Danji 62.277 bal. z których 30.462 bal. przybyło do Londynu.

Z Polski 6.068 bal. z których **4.335** przybyło do Londynu.

Do Londynu przybyło ze Szwecji 2.434 bal.
„ „ „ z Holandji 4.120 bal.
„ „ „ z Węgier 200 bal.
„ „ „ z Litwy 1.339 bal.
„ „ „ z Estonji 630 bal.
„ „ „ z Łotwy 369 bal.

Wezwanie do składania ofert

Wojskowy Zakład Zaopatrzenia Intendenckiego i Taborowego w Warszawie zamierza oddać w drodze przetargu publicznego dostawę około 920.000 puszek konserw mięsnych „gulasz wołowy“ wraz z opakowaniem z terminem dostawy do dnia 10 marca 1931 roku.

Warunki wyrobu, nadzoru nad produkcją i odbioru konserw mięsnych normują przepisy wojskowe, które oferujący mogą nabyć w Wydziale Zakupów W. Z. Z. Int. i Tab. (gmach M. S. Wojsk., pokój Nr. 134).

Oferty na części dostawy są dopuszczalne.

Oferty w zapieczętowanych kopertach, opatrzonych napisem „Oferta na dostawę konserw mięsnych“ winny wpłynąć do Wojskowego Zakładu Zaopatrzenia Intendenckiego i Taborowego do dnia 9-grudnia 1930 r., godzina 10 rano.

Rozprawa ofertowa odbędzie się w dniu 9 grudnia 1930 r., o godzinie 11-tej w pokoju Nr. 133.

Do przetargu obowiązują:

1) Przepisy o dostawach wojskowych. O-10/22.
2) Warunki wyrobu, nadzoru i odbioru konserw mięsnych.
3) Wadjum 5% wartości oferowanego objektu dostawy, złożone w gotówce lub papierach procentowych państwowych w Centralnej Kasie Państwowej, do dyspozycji Wojsk. Zakł. Zaop. Int. i Tab.
4) Zaświadczenie Inspektora Pracy, stwierdzającego, że fabryka jest obecnie czynną.

Wytwórnie, które dotychczas nie pozostawały w stosunkach handlowych z Wojsk. Zakł. Zaop. Int. i Tab. winny w terminie do dnia 25.XI.1930 r. zgłosić do Wojsk. Zakł. Zaop. Int. i Tab. prośbę o zbadanie ich urządzeń fabrycznych, w przeciwnym razie nie będą brane pod uwagę przy przetargu.

Zastrzega się prawo swobodnej oceny i wyboru przedłożonych ofert.

Wojskowy Zakład Zaopatrzenia
Intendenckiego i Taborowego
L. dz. 22434/30. Zakł. I.

* * *

W uzupełnieniu wezwania do składania ofert na dostawę konserw mięsnych, wyznaczonego na dzień 9 grudnia r. b., godzina 10-ta rano, Wojskowy Zakład Zaopatrzenia Intendenckiego i Taborowego w Warszawie zawiadamia P. T. Oferentów, że przy powierzeniu dostawy mogą ubiegać się o udzielenie 35% zaliczki, wartości powierzonej części dostawy.

W związku z tem P. T. Oferenci winni w ofertach podać ceny na konserwy mięsne przy dostawie bez zaliczki i ceny — przy udzieleniu zaliczki.

Wojsk. Zakład Zaop. Int. i Tab.
Liczba 23215/30 Zak. I.

Urząd Wojewódzki Krakowski
L. Rol. I. 152/30.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY KRAKOWSKIEGO
O KONKURSIE OFERT NA WYDZIERŻAWIENIE PAŃSTWOWEGO ZAKŁADU PRZETWORÓW MIĘSNYCH W DĘBICY, POWIAT ROPCZYCE

Ogłaszam niniejszem konkurs ofert na wypuszczenie w dzierżawę Zakładu Przetworów Mięsnych w Dębicy, z zachowaniem poniżej wyrażonych warunków:

1. Przedmiotem dzierżawy jest rzeźnia, stanowiąca własność Skarbu Państwa o zdolności uboju do 80.000 sztuk materjału rzeźnego rocznie, bekoniarnia obliczona na przerób roczny do 50.000 sztuk trzody chlewnej, masarnia oraz elektrownia o wydajności do 500.000 kilowatów rocznie. Zakład powyższy mieści się na placu ogrodzonym, wielkości około 3 ha przy stacji kolejowej Dębica, posiada własną bocznicę kolejową i potrzebne budynki przemysłowe oraz mieszkalne, o powierzchni zabudowanej około 4.600 m.², i przedstawia wartość szacunkową w sumie 3.200.000 zł.

2. Do głównych warunków wydzierżawienia należy:

a) termin dzierżawy 10-letni;

b) wykupienie przez dzierżawcę zapasów materjałów i produktów w stanie surowca i przerabianie według własnych Skarbu Państwa kosztów ich nabycia i przerobu uwidocznionych w bilansie na dzień 1-go stycznia 1931 r.;

c) zobowiązanie się dzierżawcy do uboju i przerobu trzody chlewnej wyłącznie produkcji krajowej z tem, że dzierżawca obowiązany jest do uboju tygodniowo conajmniej 800 sztuk trzody chlewnej oraz do eksportu z tychże 800 sztuk tygodniowo w postaci bekonów — przy zapewnieniu niezbędnej ciągłości wysyłania conajmniej 400 sztuk trzody chlewnej. Celem dopełnienia obowiązku stałego exportu bekonów w ilości odpowiadającej conajmniej 400 sztukom trzody chlewnej tygodniowo zobowiązany jest dzierżawca do zakupywania conajmniej 30% całego zapotrzebowania materjału rzeźnego w powiatach: Ropczyce, Pilzno, Mielec, Kolbuszowa, Dąbrowa, Tarnów, Rzeszów, Tarnobrzeg, Opatów, Sandomierz i Janów Lubelski. Urząd Wojewódzki może z zobowiązania tego zwolnić dzierżawcę w wyjątkowych wypadkach np. rozpowszechnienia chorób zaraźliwych i t. p.;

d) przejęcie przez dzierżawcę wszelkich praw i obowiązków wynikających z umów zawartych przez Zakład z odbiorcami prądu i Magistratem m. Dębicy w sprawie dostarczania prądu z elektrowni Zakładu;

e) wysokość czynszu dzierżawnego nie niższa niż 50.000 złotych w złocie rocznie, płatnych z góry w półrocznych ratach;

f) dzierżawca winien złożyć kaucję w wysokości trzyletniego czynszu czyli conajmniej w sumie 150.000 zł. w gotówce lub obligacjach meljoracyjnych, wzgl. innych papierach pupilarnych, albo też dostarczyć na powyższą sumę gwarancję instytucji uznanych przez Urząd Wojewódzki w Krakowie za zasługujące na zaufanie, o ile Urząd Wojewódzki w Krakowie uzna te gwarancje za odpowiednie.

3. Do konkursu mogą przystąpić osoby fizyczne lub prawne, posiadające fachowe kwalifikacje w osobach ofertanta lub przewidywanego kierownika przedsiębiorstwa oraz dysponujące kapitałem obrotowym w wysokości 500.000 zł. Kwalifikacje fachowe i finansowe winny być potwierdzone dowodami pisemnemi.

4. Zgłoszenia winny być złożone do dnia 10-go grudnia 1930 r. włącznie w Wydziale Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie za pokwitowaniem lub listem poleconym, w ostatnim wypadku miarodajna jest data stempla pocztowego.

5. W pisemnej ofercie winna być wymieniona wysokość ofiarowanego czynszu dzierżawnego oraz zobowiązanie do przyjęcia wszystkich warunków, wymienionych w niniejszem ogłoszeniu oraz zawartych we wzorze umowy dzierżawnej.

6. W celu obejrzenia przedmiotu dzierżawy należy zwracać się do dnia 8-go grudnia 1930 r. włącznie do Wydziału Rolnictwa Urzędu Wojewódz. w Krakowie dla uzyskania odpowiedniego zezwolenia.

Plany rzeźni, wzór umowy dzierżawnej, umowy obciążające rzeźnie a przekazywane nowemu dzierżawcy, mogą być przeglądane w Wydziale Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie w godzinach od 10-tej do 14-tej do dnia 8-go grudnia 1930 r. włącznie.

7. Oferta winna być złożona w zalakowanej kopercie i zawierać wyrażenie zgody ofertanta na wszystkie warunki przetargowe zawarte w niniejszem obwieszczeniu i we wzorze umowy dzierżawnej. Do oferty winno być załączone zaświadczenie Kasy Skarbowej o złożeniu do depozytu Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie sumy 5.000 zł. tytułem wadjum, które przypadnie na rzecz Skarbu Państwa, o ile kandydat wybrany na dzierżawcę nie zgłosi się do Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie i nie spisze umowy w okresie tygodnia od zawiadomienia go o przyznaniu dzierżawy.

8. a) Otwarcie ofert nastąpi w dniu 15 grudnia 1930 r. o godzinie 12-tej w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie;

b) o wyniku konkursu ofertanci będą zawiadomieni przez Urząd Wojewódzki w Krakowie w okresie 4 tygodni od terminu otwarcia ofert;

e) kandydata na dzierżawcę z pośród ofertantów zatwierdza Minister Rolnictwa. Ministrowi Rolnictwa służy prawo dowolnego wyboru lub odrzucenia kandydata na dzierżawcę z pośród ofertantów bez żadnych ograniczeń bez względu na zaofiarowane warunki;

d) ofertantom, którzy nie otrzymają w terminie 4 tygodni zawiadomienia o przyznaniu im dzierżawy, wadja zostaną zwrócone na ich żądanie.

Kraków, dnia 27 października 1930 r.

Wojewoda:
(—) Dr. MIKOŁAJ KWAŚNIEWSKI.

Prenumerujcie i rozpowszechniajcie „Przegląd Mięsny"

Warunki prenumeraty: Miesięcznie — 4 zł.; kwartalnie — 12 zł.; półrocznie — 24 zł.; rocznie — 48

Cena ogłoszeń: 1/1 str. — 350 zł.; 1/2 str. — 175 zł.; 1/4 str.; 90 zł.; 1/8 str.; — 50 zł. Ogłoszenia drobne za wiersz 1 milimetrowy, szerokości 1 łamu 1 złoty. Ogłoszenia na ostatniej stronie o 50% drożej. Przy kilkorazowem ogłoszeniu rabat.

Wydawcy: Syndykat Polskich Eksporterów Trzody i Bydła oraz Polski Związek Bekonowy

Redaktor odpowiedzialny: JAROSŁAW LITWINOWICZ

Drukarnia Artystyczna, Nowy-Świat 47, tel. 635-80 i 635-83.